

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

14 iunie 2016

mun. Chișinău

Colegiul lărgit în următoarea componență:

Președinte: Ursache Petru

Judecători: Toma Nadejda, Timofte Vladimir, Nicolaev Ghenadie și Moraru Petru

judecând, fără citarea părților, recursurile ordinare declarate de inculpată, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Botanica mun. Chișinău din 04 iunie 2015 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 decembrie 2015, în cauza penală privind-o pe

Tufan Aliona Alexandru, născută la 19.01.1976, originară din or. Nisporeni, domiciliul mun. Chișinău, str. Igor Vieru, 5, ap. 137.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 05.12.2013 – 04.06.2015;

Instanța de apel: 20.07.2015 – 03.12.2015;

Instanța de recurs: 15.02.2016 – 14.06.2016.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Botanica mun. Chișinău din 04 iunie 2015, Tufan Aliona, a fost recunoscută vinovată și condamnată în baza art. 326 alin.(3) lit. a) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 5000 u.c, adică 100000 lei, cu privarea de dreptul de a exercita activitate de avocat pe un termen de 3 ani.

Măsura preventivă - obligațiunea de nepărăsire a țării, a fost menținută pînă la rămînerea definitivă a sentinței.

2. Pentru a pronunța sentința, în fapt, instanța de fond a constatat că la 24.10.2013, inculpata Tufan Aliona, activînd în calitate de avocat, susținînd că

are influență asupra ofițerului de urmărire penală din cadrul Inspectoratului de poliție Botanica mun. Chișinău, Bolocan Igor și procurorului care conducea urmărirea penală Roman Rusu, a pretins de la Botezatu Alexandru mijloace bănești în sumă de 11000 euro, în scopul favorizării eliberării de sub arest și scoaterii de sub urmărire penală a fratelui acestuia, Botezatu Ghenadie, învinuit în comiterea infracțiunii prevăzute de art.165 alin. (2) Cod penal. Ca urmare a pretinderii mijloacelor bănești, Botezatu Alexandru a comunicat avocatei Tufan Aliona că nu dispune de această sumă de bani, la ce ultima i-a comunicat că va mai discuta cu ofițerul de urmărire penală și cu procurorul, în scopul negocierii sumei mai mici pentru eliberarea de sub arest și scoaterea de sub urmărire penală a lui Botezatu Ghenadie.

Tot ea, la 25.10.2013, în mod repetat, i-a comunicat lui Botezatu Alexandru că la insistența sa, ca urmare a discuțiilor cu ofițerul de urmărire penală Bolocan Igor și procurorul Rusu Roman, va putea să-i determine să claseze cauza penală de învinuirea lui Botezatu Ghenadie, deja contra sumei de 8000 euro.

La 29.10.2013 inculpata Tufan Aliona a încheiat cu Botezatu Alexandru un contract de asistență juridică, obligându-se să acorde asistență juridică fratelui său Botezatu Ghenadie, în cadrul cauzei penale pornite în baza art.165 alin.(2) Cod penal, contra sumei de 5000 lei, care în aceeași zi i-a fost achitată.

Tot la 29.10.2013, continuându-și acțiunile criminale, Tufan Aliona a solicitat în mod repetat transmiterea cât mai urgentă a sumei de 8000 euro, susținând că, contra acestei sume va putea să-i determine pe ofițerul de urmărire penală și procuror să îndeplinească acțiuni contrar obligațiilor de serviciu și anume să claseze cauza penală de învinuirea lui Botezatu Ghenadie, insistând asupra faptului ca suma de bani solicitată să fie transmisă pînă la 01.11.2013.

Tot ea, în perioada 29.10.2013 - 04.11.2013, de mai multe ori l-a contactat telefonic pe Botezatu Alexandru pretinzând transmiterea mijloacelor bănești solicitate și susținînd că după primirea acestora urmează să le transmită ofițerului de urmărire penală al Inspectoratului de Poliție Botanica mun. Chișinău și procurorului în Procuratura Botanica mun. Chișinău, care, contra acestei sume de bani, îl vor elibera de sub arest pe Botezatu Ghenadie și ulterior îl vor scoate de sub urmărirea penală.

La 04.11.2013 Tufan Aliona a fixat o întâlnire lui Botezatu Alexandru în fața Inspectoratului de Poliție Botanica mun. Chișinău, pretinzînd transmiterea sumei de 8000 euro și susținînd că urmează să discute referitor la soluționarea problemei create cu ofițerul de urmărire penală Bolocan Igor, în vederea eliberării de sub strajă a lui Botezatu Ghenadie.

Astfel, la 04.11.2013 aproximativ la ora 17:00, în fața Inspectoratului de Poliție Botanica, situat în mun. Chișinău, bd. Cuza-Vodă, 9/3, Tufan Aliona a primit de la Botezatu Alexandru mijloacele bănești, solicitate anterior, în sumă de 8000 euro, conform cursului oficial al BNM, a câte 17,36 lei pentru 1 euro, ce constituie echivalentul sumei de 138880 lei, susținând că are influență asupra ofițerului de urmărire penală al Inspectoratului de Poliție Botanica mun. Chișinău și procurorului în Procuratura Botanica mun. Chișinău, pentru a-i determina la clasarea cauzei penale în privința fratelui său Botezatu Ghenadie și că imediat urmează să transmită mijloacele bănești primite de la el ofițerului de urmărire penală Bolocan Igor.

3. Împotriva sentinței a declarat apel procurorul și avocatul Vizdoga Ion în numele inculpatei.

3.1. Procurorul a solicitat casarea parțială a sentinței în latura penală și pronunțarea unei noi hotărâri prin care Tufan A. să fie recunoscută vinovată și condamnată în baza art. 326 alin.(3) lit. a) Cod penal, la 4 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a exercita profesia de avocat pe un termen de 5 ani.

În motivarea apelului declarat, procurorul a indicat că prima instanță corect a calificat acțiunile inculpatei, însă apelantul a considerat că atât pedeapsa de bază cât și cea complementară, sunt prea blânde, deoarece infracțiunea comisă de inculpată face parte din categoria celor grave și comisă intenționat, iar pentru a restabili echitatea socială, inculpata urmează a fi pedepsită mai aspru.

3.2. Avocatul în numele inculpatei, a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Tufan Aliona să fie achitată din motiv că fapta inculpatei nu întrunește elementele infracțiunii incriminate.

În motivarea cerințelor apelantul a invocat:

- inculpata a fost provocată să comită infracțiunea, respectiv probele din dosar nu pot fi puse la baza unei sentințe de condamnare și urmau a fi excluse;

A menționat că, martorul Botezatu A., inițial a mers la CNA, după care, înafara procesului penal, la data de 24.10.2013 a început înregistrarea discuțiilor purtate cu Tufan Aliona, fapt prin care se exclude versiunea acuzării că martorul menționat pentru prima oară a mers la CNA la data de 31.10.2013.

- organul de urmărire penală a efectuat o anchetă ineficientă, reținând doar inculpata fără a reține în flagrant toți participanții implicați în acest caz și anume anchetatorul și procurorul cărora urmau să le fie transmise sumele de bani;

- instanța de judecată nu a dat apreciere faptului că în privința lui Botezatu A., nu a fost inițiată o cauză penală în baza art. 326 alin.(1/1) Cod penal.

În acest sens a menționat apelantul, că organul de urmărire penală a anexat la materialele cauzei penale doar câteva înregistrări ale convorbirilor dintre Botezatu A. și Tufan A.

- în acțiunile inculpatei nu a fost stabilit faptul, că aceasta a dorit să aibă sau să exercite vreo influență asupra ofițerului de urmărire penală și procurorului, dar urmărea să scape de insistența lui Botezatu A., ulterior primirii sumei de 8000 euro urma să-i restituie înapoi;

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 decembrie 2015, a fost respins ca nefondat apelul avocatului Vizdoga Ion în numele inculpatei. Admis apelul procurorului, casată sentința în partea stabilirii pedepsei și pronunțată o nouă hotărâre prin care Tufan Aliona, a fost recunoscută vinovată și condamnată în baza art. 326 alin.(3) lit. a) Cod penal, la 4 ani închisoare, cu ispășirea pedepsei în penitenciar pentru femei de tip semiînchis.

În baza art. 65 Cod penal, inculpata a fost privată de dreptul de a exercita activitate de avocat pe un termen de 3 ani.

Conform art. 96 Cod penal, executarea pedepsei cu închisoare, a fost amânată pînă la atingerea vârstei de 8 ani a copilului Tufan Arin născut la 10.08.2015.

5. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a menționat că prima instanță corect a stabilit starea de fapt, iar acțiunile inculpatei Tufan Aliona au fost corect încadrate în baza art. 326 alin.(3), lit. a) Cod penal, adică pretinderea, acceptarea sau primirea, personal sau prin mijlocitor, bani în proporții deosebit de mari, pentru sine și pentru o altă persoană, de către o persoană care susține că are influență asupra unei persoane publice, pentru a-l face să îndeplinească sau nu acțiuni în exercitarea funcției sale, indiferent dacă asemenea acțiuni au fost sau nu săvârșite, cu primirea de bunuri sau avantaje în proporții deosebit de mari.

În opinia instanței de apel, deși inculpata Tufan Aliona vinovăția nu a recunoscut, vina acesteia este confirmată prin următoarele probe din dosar, verificate în instanța de apel: declarațiile martorilor Botezatu Alexandru, Taran Tatiana, Miron Ludmila; raportul de expertiză nr. 442-444 din 31.10.2013, prin care s-a constatat că mijloacele bănești în sumă de 8000 euro, corespund după calitatea și metoda imprimării rechizitelor, bancnotelor autentice; procesul-verbal privind examinarea bancnotelor, întocmit la 04.11.2013, prin care bancnotele în suma totală de 8000 euro au fost examinate și înmânate cet. Botezatu Alexandru pentru a fi transmise cet. Tufan Aliona, fapt confirmat prin semnătura personală; ordonanța de recunoaștere drept corp delict, întocmită la

19.11.2013 a mijloacelor bănești în sumă de 8000 euro și de atașare la dosar; ordonanța de recunoaștere drept corp delict, întocmită la 22.11.2013, a CD-ului DVD-R, 120 min, 4,7 GB „Titanum”; ordonanța de recunoaștere drept corp delict întocmită la 06.11.2013 a CD-ului SD-R 700 MB 80 min. „Esperanza”; procesul-verbal de examinare din 31.10.2013, în care a fost consemnată discuția dintre Botezatu Alexandru și avocata Tufan Aliona ce a avut loc la 24 și 25 octombrie 2013, înregistrată de către cet. Botezatu Alexandru la telefonul mobil; procesul-verbal de examinare din 05.11.2013, în care a fost consemnată discuția dintre Botezatu Alexandru și avocata Tufan Aliona ce a avut loc la 04.11.2013, înregistrată de către cet. Botezatu Alexandru la telefonul mobil; procesul-verbal privind controlul transmiterii banilor extorcați din 05.11.2013 în care a fost consemnat faptul transmiterii mijloacelor bănești în sumă de 8000 euro de către cet. Botezatu Alexandru avocatei Tufan Aliona; procesul-verbal privind consemnarea măsurii speciale de investigație, întocmit la 05.11.2013, în care a fost consemnată măsura specială de investigație: documentarea cu ajutorul metodelor și mijloacelor tehnice a acțiunilor cet. Tufan Aliona și anume a întâlnirii între aceasta și Botezatu Alexandru care a avut loc la 04.11.2013 în intervalul de timp 17:00:39 - 17:04:05, în anexă cu stenograma discuției întreținute; procesul-verbal privind efectuarea percheziției din 04.11.2013, în care a fost consemnat faptul depistării și ridicării din geanta avocatei Tufan Aliona a sumei de 8000 euro în timp ce se deplasa spre Inspectoratul de Poliție Botanica mun. Chișinău, situat în mun. Chișinău, str. Cuza Vodă, 9/3; procesul-verbal de examinare a documentelor din procesul penal nr. W8660051 din 05.11.2013; ordonanța de recunoaștere în calitate de documente și de anexare la cauza penală a documentelor din procesul penal nr. 2013330133 din 05.11.2013; proces-verbal din 01.11.2013 de examinare a documentelor ridicate de la cet. Botezatu Alexandru; ordonanța de recunoaștere în calitate de documente și de anexare la cauza penală a documentelor ridicate de la cet. Botezatu Alexandru, întocmită la 01.11.2013; procesul-verbal de examinare a obiectelor întocmit la 26.11.2013, în conformitate cu care au fost examinate descifrările convorbirilor telefonice, purtate de către abonatul cu nr.069113041, utilizat de către Tufan Aliona; procesul-verbal de examinare a obiectelor întocmit la 26.11.2013, în conformitate cu care au fost examinate descifrările convorbirilor telefonice purtate de către abonatul cu nr.079482459, utilizat de către Tufan Aliona.

Instanța de apel constatat, că versiunea inculpatei precum că a primit banii fără a avea intenția de a-i transmite ofițerului de urmărire penală, iar ulterior restituirea banilor lui Botezatu Alexandru, este combătută prin însăși acțiunile

inculpatei, care demonstrează, că ultima a avut scopul de a crea certitudinea lui Botezatu Alexandru, că poate soluționa problema eliberării de sub strajă a fratelui acestuia, Botezatu Ghenadie, dându-i promisiune că îl va influența pe ofițerul de urmărire penală, ceea ce se demonstrează chiar prin declarațiile inculpatei care a indicat că, i-a comunicat lui Botezatu Alexandru că a discutat cu ofițerul de urmărire penală problema dată și care a solicitat inițial suma de 11000 euro, ulterior, în rezultatul negocierilor purtate anume de ea cu ofițerul de urmărire penală, suma a fost redusă la 8000 euro. Declarațiile date fiind susținute integral și prin declarațiile lui Botezatu Alexandru, precum și prin stenogramele convorbirilor întreținute cu Botezatu Alexandru din 24.10.2013 și 25.10.2013, din analiza cărora rezultă că, inculpata și-a asumat responsabilitatea deplină pentru purtarea negocierilor cu ofițerul de urmărire penală, în vederea eliberării cet. Botezatu Ghenadie de sub arest, contra unei sume de bani, care în final a fost determinată în mărime de 8000 euro.

Instanța de apel a reținut că, infracțiunea de trafic de influență este o infracțiune formală, consumarea căreia se consideră momentul efectuării promisiunii de a interveni în fața unei persoane cu funcții de decizie ca acesta să întreprindă sau să nu întreprindă acțiuni ce intră în obligațiunile lui, astfel, indiferent de faptul dacă Tufan Aliona intenționa doar să mimeze faptul transmiterii banilor ofițerului de urmărire penală sau procurorului, în vederea eliberării lui Botezatu Ghenadie de sub strajă după cum susține dînsa, inculpata s-a declarat ca persoană care poate influența persoanele publice - ofițerul de urmărire penală Bolocan Igor și procurorul Rusu Roman, pentru a-l convinge pe Botezatu Alexandru să transmită banii.

Referitor la argumentul apărării, potrivit cărui a avut loc o provocare la comiterea de către Tufan Aliona a traficului de influență, instanța de apel a menționat, că prima instanță corect a reținut că, pentru a constata prezența provocării este necesar de a stabili rolul activ al organelor de urmărire penală, care se poate manifesta în diferite forme pentru a determina persoana la comiterea unei fapte penale, însă potrivit probelor din dosar, nu există careva date obiective care ar crea convingerea că organul de urmărire penală a admis careva acțiuni de provocare pentru a o influența pe Tufan Aliona ca să comită infracțiunea și în absența acestei intervenții infracțiunea nu ar fi fost comisă.

Totodată, instanța de apel a reținut că, înregistrările efectuate de Botezatu Alexandru la 24.10.2013 și 25.10.2013 au fost efectuate de către el personal de pe telefonul său mobil și prezentate organului de urmărire penală la depunerea sesizării spre comiterea infracțiunii, astfel probele nominalizate fiind dobândite

de către organul de urmărire penală, în rezultatul efectuării acțiunilor de urmărire penală.

Instanța de apel a conchis că, prima instanță corect a respins și argumentul apărării precum că Botezatu Alexandru s-ar fi adresat la CNA la data de 24-25.10.2013, ceea ce se confirmă prin declarațiile lui Botezatu Alexandru, care a declarat că, s-a adresat la CNA după ziua când a avut loc ședința la Botanica, adică la 24.10.2013 și după ce i s-a cerut suma de 11000 euro, concretizând că a început înregistrările după ce i s-a cerut suma de 11000 euro și că nu ține minte ziua când a fost la CNA, iar conform Registrului de evidență a intrărilor în incinta CNA, acesta a intrat la 31.10.2013, fapt confirmat și de martorii Miron și Tănase.

Astfel instanța de apel a concluzionat de a respinge ca nefondat apelul declarat de avocat.

Cu referire la apelul declarat de procuror, instanța de apel a conchis că, prima instanță greșit a individualizat pedeapsa inculpatei, în raport cu prevederile legii penale în acest sens.

Ținând cont de prevederile art.6, 7, 61, 75, 76 Cod penal, instanța de apel a menționat că, pentru a restabili echitatea socială, corectarea inculpatei și pentru ca aceasta să conștientizeze fapta săvârșită pentru a fi convinsă că respectarea legii penale este o necesitate și că doar prin respectarea legii va putea fi evitată săvârșirea altor infracțiuni, ținând cont că, circumstanțe atenuante în privința inculpatei au fost stabilite; săvârșirea infracțiunii pentru prima dată, recunoașterea sinceră a acțiunilor întreprinse nefiind de acord doar cu calificarea acestora prin prisma legii penale, considerând că a fost provocată; inculpata are la întreținere 3 copii minori, pe care îi crește și educă singură. Circumstanțe agravante nu au fost stabilite, la evidența medicului narcolog nu se află, anterior nu a fost condamnată, duce un mod de viață organizat, se caracterizează pozitiv, este antrenată în viața social-utilă, nu prezintă pericol pentru societate. Mai mult ca atât la data de 10.08.2015, a născut al treilea copil, Tufan Arin, fapt confirmat prin certificatul de naștere anexat la materialele cauzei. Astfel, instanța de apel a ajuns la concluzia că este rațional și oportun ca inculpatei Tufan Aliona să-i fie aplicată pedeapsa prevăzută de art. 326 alin.(3), lit. a) Cod penal, de 4 ani închisoare. Executarea pedepsei, în conformitate cu art.96 Cod penal, urmînd a fi amînată pînă la atingerea vîrstei de 8 ani a copilului Tufan Arin an.10.08.2015. Totodată, instanța de apel ținînd cont de prevederile art. 65 Cod penal a decis privarea inculpatei de dreptul de a exercita activitatea de avocat pe un termen de 3 ani.

6. Împotriva deciziei instanței de apel, la 23.01.2016, inculpata declară recurs ordinar, prin care invocînd temei de drept art.427 alin.(1) pct.6) și 12)

Cod penal, a solicitat casarea hotărârilor judecătorești pronunțate în prezenta cauză penală, cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel.

În motivarea recursului declarat recurentul a indicat argumente similare celor invocate de partea apărării în apel, suplimentar menționând că:

- instanța de apel nu s-a pronunțat pe marginea tuturor argumentelor invocate în apel;

- instanța de apel nu și-a motivat concluzia privind respingerea argumentului părții apărării, că la caz inculpata a fost provocată să comită infracțiunea;

În acest sens menționează recurentul că instanța de apel nu a dat o apreciere probelor din dosar potrivit prevederilor art. 101 Cod de procedură penală.

Consideră, că în declarațiile martorului Botezatu A. se regăsesc divergențe, însă instanța de apel nu a dat o apreciere acestui fapt.

6.1. La 26.04.2016, inculpata a depus recurs suplimentar prin care invocând temei de drept pct. 15) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, a solicitat constatarea încălcării drepturilor sale, deoarece instanțele ierarhic inferioare nu s-au pronunțat asupra tuturor argumentelor apărării și nu și-au motivat soluțiile adoptate, privind condamnarea inculpatei.

6.2. La 24.05.2016, inculpata prin cererea depusă a solicitat aplicarea legii cu privire la amnistie față de ea, prevăzută prin proiectul de lege nr. 44 din 18.02.2016.

7. Judecând recursurile ordinare în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal lărgit consideră că acestea urmează a fi respinse din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în textul normei vizate.

Potrivit art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța respinge recursul ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate.

Potrivit textului recursului declarat, recurentul invocă drept temei pct.6) și 12) alin.(1) art. 427 Cod de procedură penală, însă reieșind din criticile formulate de recurent reiese, că își exprimă dezacordul cu faptul, că a fost condamnată, deoarece nu a comis fapta incriminată, astfel Colegiul lărgit conchide a supune verificării decizia atacată și prin prisma erorii de drept prevăzută de pct. 8) alin.(1) art. 427 Cod de procedură penală care prevede, că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de

drept comise de instanțele de fond și de apel atunci, când *nu au fost întrunite elementele infracțiunii*.

8.1. Referitor la prezența în speță a erorii de drept invocată de recurent prin prisma art. 427 alin.(1) pct. 6) Cod de procedură penală, care stabilește, că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, dacă *hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția*, Colegiul penal constată că o astfel de eroare în prezenta cauză nu și-a găsit confirmare la examinarea recursului declarat, dat fiind faptul că, instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), (5), 417 alin.(8) Cod de procedură penală, hotărîrea cuprinzînd motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată.

În această ordine de idei, Colegiul remarcă faptul, că potrivit art. 414 alin. (1) Cod de procedură penală instanța de apel, judecînd apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.

Potrivit art. 414 alin.(4) Cod de procedură penală, în vederea soluționării apelului, instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor.

Prevederile art. 414 alin. (5) Cod de procedură penală stabilesc că, instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Potrivit prevederilor art. 417 alin.(8) Cod de procedură penală decizia instanței de apel trebuie să conțină temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Colegiul penal atestă, că instanța de apel, judecînd apelul avocatului declarat în numele inculpatei, a respectat prevederile legale sus-enunțate, verificînd legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, totodată fiind cercetate suplimentar probele administrate de prima instanță, și în așa mod corect a ajuns la concluzia privind recunoașterea vinovăției și condamnarea inculpatei Tufan Aliona în baza art. 326 alin. (3) lit. a) Cod penal, concluzie a cărei motivare a fost pe larg expusă în pct.5 din prezenta decizie, soluție pe care instanța de recurs o însușește și motivarea căreia nu o consideră necesar de a o reitera.

Colegiul penal atestă că în sensul prevederilor art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel cuprinde temeiurile de fapt și de drept care au dus la respingerea apelului declarat de către avocat în numele inculpatei, precum și motivele adoptării soluției.

8.2. Cu referire la eroarea de drept indicată în recurs prin prisma pct. 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, și anume că *în acțiunile inculpatei nu sunt întrunite elementele infracțiunii*, Colegiul lărgit subliniază următoarele.

Potrivit art. 113 alin.(1) Cod penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componenței infracțiunii, prevăzute de norma penală.

Colegiul lărgit reține că, argumentele recurentului, prin care se invocă că în acțiunile inculpatei nu sunt întrunite elementele infracțiunii, deoarece materialele cauzei penale nu conțin probe care să dovedească vinovăția inculpatei în comiterea infracțiunii incriminate, nu și-a găsit confirmare, deoarece probele acumulate și examinate de instanțele ierarhic inferioare au fost apreciate potrivit prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, ajungând la concluzia corectă că inculpata Tufan Aliona a comis infracțiunea prevăzută de art. 326 alin. (3) lit. a) Cod penal.

Astfel, Colegiul penal menționează că judecând apelul avocatului declarat în numele inculpatei, respectând prevederile art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel a verificat legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, fiind cercetate suplimentar probele administrate de instanța de fond, astfel instanța de apel corect ajungând la concluzia enunțată la pct. 4 din prezenta decizie, stabilind totodată, că la caz în privința inculpatei nu a avut loc o provocare din partea colaboratorilor CNA, astfel nefiind constatate careva dubii asupra legalității probelor acumulate și anexate la dosar.

Mai mult decît atît, Colegiul consideră necesar a menționa că, potrivit prevederilor art. 27, 414 alin. (1) și (2) Cod de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, că aprecierea sau reaprecierea circumstanțelor cauzei așa cum îl propune recurentul este o competență și prerogativă legală a instanțelor de fond și aceasta nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală, astfel invocarea acestei chestiuni drept temei de casare în recursul ordinar este lipsită de suport legal.

De asemenea instanța de recurs remarcă, că criticile formulate de recurent, menționate în pct. 6 din decizie, sunt identice cu cele invocate în apel și ele au format obiect de examinare la judecarea cauzei în instanța de apel, cărora instanța le-a dat o motivare argumentată, așa cum este indicat în pct. 5 din prezenta decizie, soluție pe care instanța de recurs și-a însușit-o și a cărei reluare nu se mai impune.

Din considerentele expuse, Colegiul penal conchide că, în speță nu și-a găsit confirmare la examinarea recursului prezența erorii de drept prevăzută de art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală.

8.3. Cu referire la temeiul invocat de recurent în baza pct. 12) alin. (1) a art. 427 Cod de procedură penală, Colegiul lărgit atestă că, o astfel de eroare în speța dată nu se constată, deoarece, supunând verificării decizia instanței de apel prin prisma erorii de drept invocată de recurent în baza pct. 8) alin.(1) art. 427 Cod de procedură penală, Colegiul a statuat ca fiind legală și întemeiată concluzia instanței de apel privind recunoașterea vinovăției inculpatei Tufan Aliona în baza art. 326 alin. (3) lit. a) Cod penal, concluzie pe care instanța de recurs și-a însușit-o și în acest sens nefiind necesară o reinterpretare.

Mai mult ca atât, recursul nu conține o motivare în baza căreia norme urmau a fi încadrate acțiunile inculpatei Tufan Aliona decât cele incriminate conform art. 326 alin. (3) lit. a) Cod penal, respectiv în situația în care inculpata Tufan Aliona nu recunoaște vinovăția în comiterea infracțiunii incriminate, Colegiul lărgit nu întrevide posibilitatea reîncadrării acțiunilor inculpatei într-o altă normă penală, deoarece potrivit prevederilor art. 425 Cod de procedură penală, instanța de recurs, soluționând cauza, nu poate crea o situație mai gravă pentru persoana în favoarea căreia a fost declarat recurs.

Reieșind din argumentele sus menționate, Colegiul lărgit conchide că în speța dată nu se constată eroarea de drept prevăzută de pct. 12) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală.

8.4. Referitor la cererea inculpatei privind aplicarea amnistiei, Colegiul lărgit reține că aceasta nu poate constitui temei de examinare prin prisma prevederilor art. 107 alin.(1) Cod penal care prevede că, amnistia este actul ce are ca efect înlăturarea răspunderii penale sau a pedepsei fie reducerea pedepsei aplicate sau comutarea ei, deoarece o astfel de lege nu a fost adoptată, însăși recurentul menționând că este vorba despre un proiect de lege cu nr.44 din 18.02.2016.

8.5. Referitor la recursul suplimentar declarat de inculpata Tufan Aliona, Colegiul penal menționează faptul că, legea procesual - penală nu face careva mențiuni referitor la declararea suplimentară a recursului ordinar și nu

stabilește alte termene pentru actele suplimentare, decît cele prevăzute la art. 422 Cod de procedură penală.

Astfel, persoanele indicate în dispoziția art. 421 Cod de procedură penală, care au declarat în termen recurs ordinar, iar ulterior au depus recursuri suplimentare, acestea se vor considera ca depuse în termen, dacă ele se încadrează în termenul de 30 zile de la data pronunțării deciziei instanței de apel.

Conform art. 421 Cod de procedură penală, coraportat la prevederile art. 401 Cod de procedură penală, persoanele menționate în dispoziția acestei norme procesuale sînt în drept să declare recurs ordinar.

Însă, pentru ca acesta să constituie obiect de examinare în ordinea recursului ordinar, el urmează să fie declarat în termenul prevăzut de art. 422 Cod de procedură penală, care este de 30 de zile de la data pronunțării deciziei. Totodată, potrivit art. 230 alin. (2) Cod de procedură penală, în cazul în care pentru exercitarea unui drept procesual este prevăzut un anumit termen, nerespectarea acestuia impune pierderea dreptului procesual și nulitatea actului efectuat peste termen.

Din materialele dosarului, rezultă că decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03.12.2015 a fost pronunțată integral la 17.12.2015 în prezența procurorului și inculpatei Tufan Aliona, fapt confirmat prin procesul-verbal al ședinței de judecată din 17.12.2015 (f. d. 123, vol. II).

Din considerentele menționate, și avînd în vedere faptul, că inculpata Tufan Aliona a declarat primul recurs ordinar în termen la data de 23.01.2016, iar la data de 26.04.2016 a declarat recursul suplimentar, Colegiul penal constată că ultimul recurs este declarat peste termenul stabilit de lege.

Astfel, reieșind din cele expuse supra, Colegiul lărgit a ajuns la concluzia că, temeiurile invocate de recurent prin prisma erorilor de drept prevăzute de art.427 alin.(1) pct. 6), 8) și 12) Cod de procedură penală nu și-au găsit confirmare la examinarea recursului declarat de inculpata Tufan Aliona la data de 23.01.2016, deoarece la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art. 413-418 Cod de procedură penală adoptînd o hotărîre legală și întemeiată.

Totodată, cu mențiunea, că recursul suplimentar declarat de inculpata Tufan Aliona a fost declarat peste termenul stabilit de lege, Colegiul lărgit conchide, că recursurile declarate de inculpata Tufan Aliona urmează a fi respinse, ca inadmisibile, cu menținerea deciziei atacate.

9. În temeiul art. 434 și 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul lărgit al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Respinge ca inadmisibile recursurile ordinare declarate de inculpată, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 decembrie 2015, în cauza penală privind-o pe **Tufan Aliona Alexandru**, cu menținerea hotărîrii atacate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **08 iulie 2016**.

Președinte

Ursache Petru

Judecători

Toma Nadejda

Timofti Vladimir

Nicolaev Ghenadie

Moraru Petru